

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 228/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o., P., zastúpenej advokátkou JUDr. L. F., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 114/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o., **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júna 2007 doručená sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. L. F., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 114/2006.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 15. novembra 2004 podala Okresnému súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol vydaný. Na základe toho, že odporkyňa podala proti platobnému rozkazu odpor, bol vo veci nariadený termín ústneho pojednávania a okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 16 C 95/05 z 18. januára 2006. Pretože vo veci bolo podané odvolanie ohľadom trov konania, vec bola postúpená krajskému súdu. Krajský súd urobil prvý úkon vo veci 23. mája 2006 a následne vrátil vec okresnému súdu, ktorý mu ju opätovne postúpil 6. júna 2006. Sťažovateľka tvrdí, že od uvedenej doby krajský súd nekonal, aj keď nešlo o právne náročnú a zložitú vec. Krajský súd uznesením vo veci rozhodol až 28. júna 2007, teda po viac ako roku, v dôsledku čoho vidí sťažovateľka porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ústavný súd vyslovuje, že nekonaním Krajského súdu v Prešove v právnej veci vedenej pod sp. zn. 4 Co 114/2006 spoločnosťou K., spol. s r. o. so sídlom P., (...) došlo k porušeniu jeho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva podnecovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je Krajský súd v Prešove povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva právnemu zástupcovi podnecovateľa trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava veci, spísanie a podanie podnetu na začatie konania pred Ústavným súdom, 1 úkon 4.550,- Sk, 2 úkony 9.100,- Sk, 19 % DPH 1.729,- Sk, režijný paušál 2 x 178,- Sk) v celkovej výške 11.185,- Sk, ktoré je Krajský súd v Prešove povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu na účet vedený v U., a. s. pobočka P., č. ú. ...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje in súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako

„zbytočné prierahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, II. ÚS 175/06).

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 114/2006.

Ústavný súd z predloženého spisu zistil, že krajský súd vo veci rozhodol 28. júna 2007 tak, že odmietol odvolanie odvolateľky (žalovanej) a nepriznal jej náhradu trov konania. Rozhodnutie súdu prvého stupňa – okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 95/05 tak ostalo nezmenené, pričom v uvedenom konaní bola sťažovateľka (v súdnom spore zastupujúca žalobcu) úspešná v celom rozsahu. Okresný súd vo veci rozhodol 18. januára 2006, 15. marca 2006 bolo proti tomuto rozsudku podané odvolanie, a 16. marca 2006 bol spis predložený krajskému súdu.

Krajský súd prvý úkon vo veci urobil 10. mája 2006, keď zisťoval miesto pobytu žalovanej. Ďalší úkon urobil 23. mája 2006, keď vyzval žalobkyňu (sťažovateľku) vyjadriť sa k odvolaniu. Žalovaná 12. júna 2006 požiadala súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesením z 22. júna 2006 krajský súd vrátil vec okresnému súdu na postup podľa § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (na rozhodnutie o oslobodení od platenia súdnych poplatkov s určením 30 - dňovej lehoty). Okresný súd rozhodol 2. augusta 2006 a spis bol krajskému súdu predložený 18. septembra 2006. Krajský súd rozhodol vo veci 28. júna 2007. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd vo veci rozhodol po deviatich mesiacoch.

Podľa názoru ústavného súdu okolnosti prípadu (rozhodnutie vo veci po deviatich mesiacoch) nepreukazujú taký rozsah a intenzitu nečinnosti, ktoré by signalizovali možnosť vyslovenia porušenia namietaného základného práva sťažovateľky po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Podľa judikatúry ústavného súdu nie každý prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutia o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a priznaní úhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (§ 127 ods. 2 prvej vety ústavy), ústavný súd sa tou časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2007